

Klára Zoreníková, Nazareth House, Sligo

Moje stáž probíhala v Irsku v menším městečku jménem Sligo. Byla jsem tam na čtyři týdny a pracovala jsem se staršími lidmi v Nazareth House.

Jsem moc vděčná, že jsem díky Střední zdravotnické škole v Turnově dostala možnost letět na stáž právě do Irska, protože se moje škola zapojila do programu Erasmus +, který tyto stáže podporuje.

Jak jsem již zmínila, pracovala jsem v Nazareth House. V Česku tuto organizaci známe pod

pojmem Domov pro seniory a byla jsem nadmíru překvapena, jak skvělé to bylo. Budova byla velmi moderní a měla dvě hlavní křídla a v každém křídle byla dvě patra. Jsou zde ubytováni senioři, kteří potřebují ať už menší nebo větší dopomoc při každodenních činnostech. Je tu dost zaměstnanců, protože je to velmi náročná práce. Každý den měla službu minimálně jedna sestra/zdravotní bratr, která měla na starost jedno patro, zhruba 18 klientů. Poté tam vždy byli minimálně tři

ošetřovatelé/ošetřovatelky, se kterými jsem pracovala nejčastěji, a vždy byli všichni moc milí a se vším mi pomohli. Nedílnou součástí byl také člověk v kuchyni, který se staral o přípravu nádobí nebo prostírání stolů. A vždy dvě uklízečky.

Můj den začal vždy dopomocí s hygienou, kdy jsme u každého klienta/klientku, provedli hygienu, buď s větší, nebo menší dopomocí. Následně jsme ho/ji hezky oblékli a odvezli nebo odvedli do denní místnosti. Moc se mi líbilo, že když klient ještě vstávat nechtěl, nebo chtěl naopak zůstat v pokoji, vždy všem vyšli maximálně vstříc a řekla bych, že pro ně nic nebyl problém. Když mi to sestřička nabídla, šla jsem po hygieně pomoc s rozdáváním léků. To bylo moc zajímavé, protože jsem některé léky vůbec neznala. Když přišel čas oběda, pomohla jsem usadit klienty ke stolu, připravit nápoje k obědu a každý den jsem nějakou klientku pomáhala krmit. Několikrát jsem mohla jít sama změřit fyziologické funkce, kdy jsem se naučila pracovat s novým přístrojem, protože v Česku máme jiný.

Každému bych přála dostat tuto možnost, protože добрota a ochota lidí, se kterými jsem měla možnost pracovat, předčila má očekávání. Všichni byli velice milí jak na mě, na klienty, tak i mezi sebou.

Moc se mi líbily všechny stroje, které mají na pomoc se zdviháním klientů. Myslím si, že to všem šetří záda a určitě je manipulace s ležícími nebo méně soběstačnými klienty o dost jednodušší.

Musím se přiznat, že jsem v anglickém jazyce rozhodně jinak nevynikala, ale všichni na mě byli velice milí a když jsem něco nerozuměla, ochotně mi to řekli znovu, vysvětlili jinak, nebo mi to jednoduše ukázali. Teď, když jsem na konci stáže, můžu s klidným srdcem říct, že jsem udělala velký posun. Možná moje věty nejsou gramaticky podle tabulek, ale se všemi se domluvím a většinu toho, co mi řeknou, tak většinou rozumím.

Ubytována jsem byla s mojí kamarádkou v rodinném domečku. Bydlel zde manželský pár a jejich děti, se kterými jsme se skoro nevidaly. Nedílnou součástí rodiny byla malá fenka jménem Hazel a kocour jménem Sammy. Každé ráno jsme měly připravenou snídani na stole a obědový balíček. Ke snídani jsme měly cereálie s mlékem a toust. K obědu jsme dostávaly vždy nějaké ovoce, sušenku, sladké pečivo a sendvič. Večeři jsme každý den dostávaly teplou a vždy to bylo velice dobré. Naše host mamka večere vařila sama, takže jsme si na nic nemohly stěžovat.

Ve volném čase jsme trávili odpoledne se spolužáky ve městě, doučováním věcí do školy nebo relaxováním. Navštívili jsme Strandhill beach, Rosses Point beach, Devils Chimney waterfall. Sligo Abbey, Slieve League, Donegal Castle, Glencar waterfall, Mullaghmore, Queen Mayve's resting place, Parke's castle a mnoho dalšího.

Díky projektu jsme měli hrazené letenky, ubytování, stravování, měsíční kartu na MHD, a kapesné.

Před odletem jsme měli ve škole přípravné několikahodinové kurzy, které mi velice pomohly s potřebnou slovní zásobou a kulturní přípravou o Irsku.

Jsem velice ráda, že jsem se rozhodla zkusit štěstí a přihlásit se do projektu, protože jsem si ten měsíc zde moc užila a bude pro mě velice těžké odletět s vědomím, že lidi, které jsem zde poznala, už nejspíš nikdy v životě nevidím. Vezu si s sebou spoustu krásných vzpomínek, nových pracovních i jazykových zkušeností, a hlavně nové přátele z jiných tříd, které jsem zde získala.

Jako největší úspěch považuji vystoupení ze své komfortní zóny a zlepšení anglického jazyka. Samozřejmě nesmím zapomenout ani na pracovní posun, kde jsem se naučila být samostatnější a komunikovat s klienty v jiné řeči.

Na konec mého článku bych chtěla znovu poděkovat všem, díky komu jsem měla možnost na stáž do Irska odletět a prožít tu měsíc úplně jiného života, než na který jsem zvyklá, Děkuji.

